

ARNOUT JASPERS

DE MYTHE
VAN DE
WESTERSE
ERFZONDE

WEG MET ONS!

BLAUWBURG WAL

WEG MET ONS!

WEG MET ONS!

De mythe van de westerse erfzonde

Arnout Jaspers

ISBN 9789493340213

1e druk september 2025

Vormgeving: Eric Jan van Dorp

Redactie: Marielle Saegaert, Ilona van Hilst

Illustraties: Gary Hines

Een uitgave van:

Uitgeverij Blauwburgwal, Amsterdam

info@blauwburgwal.nl

[www. blauwburgwal.nl](http://www.blauwburgwal.nl)

Copyright©2025 Arnout Jaspers

Copyright©2025 Uitgeverij Blauwburgwal

Niets uit deze uitgave mag worden vermenigvuldigd in welke vorm dan ook zonder uitdrukkelijke en schriftelijke toestemming van de uitgever.

Arnout Jaspers

**WEG
MET
ONS!**

DE MYTHE VAN DE
WESTERSE ERFZONDE

UITGEVERIJ BLAUWBURG WAL

INHOUDSOPGAVE

1. Weg met ons!	7
2. In de beklagdenbank: een summier overzicht van Witte schuld...19	
3. Een extreem geval van westerse zelfhaat: Israël	31
4. Slavernij, een uniek westerse erfzonde.....	37
5. VN-klimaatconferenties kosten het Westen altijd biljoenen euro's 53	
6. Het koloniale tijdperk is geen reden voor schuldgevoel	69
7. Leve de duurzame, inclusieve demografische transitie!.....	87
8. Het Westen is de wereld niets schuldig	107
9. Weg met de culturele capitulatie!	117
Bronnen en opmerkingen	126

Weg met ons!

- *Van origine westerse wetenschap en techniek zijn een zegen voor de wereld gebleken.*
- *Deze westerse cultuur heeft de wereld veroverd, puur omdat die zo succesvol is.*
- *Maar niets wat in het Westen is uitgevonden kan deugen, volgens westerse zelfhaters.*

De westerse cultuur is het beste wat de mensheid heeft voortgebracht. De principes en verworvenheden waarop die gebaseerd is, behoren inmiddels tot het erfgoed van de hele mensheid, die daardoor enorme vooruitgang in welvaart, welzijn en rechtvaardigheid geboekt heeft.

En toch gaat de westerse beschaving gebukt onder schuldgevoel en zelfhaat.

Neem om te beginnen de term 'westerse beschaving'. Dat kun je in net gezelschap al niet meer zeggen zonder een dik sarcastische ondertoon. Alle andere beschavingen mogen trots zijn op hun cultuur en verleden, en zijn dat ook, alleen de westerse beschaving niet.

Terwijl bijvoorbeeld moslims trots mogen zijn op hun islamitische cultuur, religie en rijke verleden, moeten westerlingen zich eerst en vooral schamen voor kapitalisme, christendom en hun slavernij- en koloniale verleden. Dat moslims minstens zoveel slaven verhandeld hebben als het Westen, en er ook eeuwenlang een met nietsontziend geweld veroverd koloniaal rijk op na hielden, komt nooit ter sprake.

Die dubbele standaard is alomtegenwoordig. Chinezen, Indiërs,

Turken; eigenlijk alle inwoners van elk niet-westers land zijn trots op hun land en nationale cultuur, en mogen dat ook zijn, volgens welkenkende westerse mensen. Diezelfde welkenkenden beschouwen Nederlanders, Duitsers, Hongaren of Britten die durven zeggen dat ze trots zijn op hun land als xenofobe tokkies, als het in hun ogen al geen halve nazi's zijn.

Westerlingen blinken tegenwoordig uit in respect voor andere culturen en gebruiken, voor exotische kunstvormen en religies, en doen tot in het absurde moeite om de gevoeligheden van anderen te ontzien, ook in eigen land. Zie hoe onze bestuurders op eieren lopen om vooral niets verkeerd te doen of zeggen dat zou kunnen worden opgevat als een gebrek aan respect voor de ramadan of andere islamitische tradities en feestdagen. Dat de eigen cultuur andersom ook respect van anderen verdient, valt voor hen onder westerse arrogantie.

Nette mensen in Nederland reduceren de nationale cultuur graag tot een karikatuur van pils zuipen, carbidschieten, in een oranje clownspak voetbal kijken en Zwarte Piet toejuichen. Ze ontkennen dat er een Nederlandse cultuur bestaat die het waard is om te behouden, en kunnen daar alleen snerend over spreken. [1]

Westerse kennis is superieur

Van origine westerse kennis heeft zich over de hele wereld verspreid en die wereld in alle opzichten beter gemaakt dan twee of drie eeuwen geleden. Westerse zelfhaters presteren het om zelfs dit verdacht te maken als kolonialisme en imperialisme. Die westerse kennis, immers, heeft volgens hen de inheemse wijsheid van natuurvolkoren verdrongen, die we juist nu zo dringend nodig hebben om de klimaatcrisis en de biodiversiteitscrisis op te lossen.

De vermeende superioriteit van inheemse kennis is slechts één aspect van een mythe met vele tentakels, die er op neer komt dat de moderne wereld niet beter, maar slechter is dan de onbedorven wereld van vóór de westerse industriële revolutie. Juist mensen die nooit de geringste ontbering geleden hebben, omdat ze hun hele leven zeer comfortabel in een westerse verzorgingsstaat hebben doorgebracht, geloven in deze mythe. Die zouden eens een kies moeten laten trekken zonder verdoving, om enig gevoel te krijgen voor die onbedorven wereld van weleer.

Westerse wijsheid wat betreft klimaat, milieu, natuur en gezondheid is veruit superieur aan inheemse wijsheid. Er wordt door westerse zelfhaters hoog opgegeven van natuurvolkereen die al duizenden jaren in harmonie met de natuur leven. Die harmonie is gezichtsbedrog. De enige reden dat zulke volkeren geen ramp voor de natuur zijn, is dat hun bevolkingsdichtheid en welvaart zeer laag zijn, zo'n honderd keer lager dan die van een moderne staat. En die bevolkingsdichtheid is al duizenden jaren zo laag vanwege hoge kindersterfte, onzekere en sterk fluctuerende voedselvoorziening, hoge sterfte door ongelukken, natuurrampen, onderling geweld, stammenoorlogen en slopende ziektes.

Maar ook de prehistorische mens heeft overal waar hij zijn intrede deed ecologische rampen veroorzaakt. Toen Homo sapiens circa 15.000 jaar geleden via de Beringstraat vanuit Azië naar Amerika migreerde, roeide die binnen een paar duizend jaar alle grote zoogdieren in Zuid-Amerika uit. Uiteraard niet doeltbewust; die onbedorven natuurvolkereen gingen gewoon jaar in jaar uit op jacht, en hadden met al hun inheemse wijsheid geen flauw idee waar ze mee bezig waren. De ecologische geschiedenis van het door Aboriginals en Maori's gekoloniseerde Australië, Tasmanië en Nieuw-Zeeland is vergelijkbaar. [2]

Volgens de zelfhaters, echter, is alleen de westerse cultuur een ramp voor de planeet. De enorme groei van de mensheid, in aantal mensen en welvaart, heeft zeker grote milieuproblemen veroorzaakt, maar die zijn juist in het Westen nu goed onder controle. Het Westen is al stukken schoner en gezonder dan honderd of vijftig jaar geleden, en ook de natuur herstelt zich hier, terwijl de rest van de wereld nog een grote inhaalslag te maken heeft.

De moderne revolutie

De kennis en principes van de westerse cultuur hebben de wereld veroverd; niet door geweld, maar door hun bewezen effectiviteit en universele overtuigingskracht, en zijn daardoor mondiale principes geworden. Dat geheel van wetenschappelijke, technische, economische en humanitaire vernieuwingen, dat vanaf de 17e eeuw langzaam vorm kreeg in Europa, noemen we hier de moderne revolutie. Het was namelijk veel meer dan alleen een industriële revolutie.

Uiteraard betekent dit niet, dat westerse naties nooit geweld gebruikt hebben tegen de rest van de wereld, of nooit andere volkeren hebben uitgebuit. De machtspolitici in het Westen waren geen haar beter dan die in andere windstreken (maar ook niet slechter).

Als we de balans willen opmaken van de moderne revolutie, heeft het geen zin om als een boekhouder al het historische goed en kwaad tegen elkaar weg te strepen en dan te kijken wat er onder de streep in het heden overblijft. Koloniale oorlogen kunnen met enorme wreedheden gepaard zijn gegaan, en een Europees koloniaal regime kan een eeuw de bevolking onderdrukt hebben, maar tegelijkertijd kunnen in dat land de instituties, het onderwijs en het economische raamwerk zijn opgebouwd, waardoor het land na de dekolonisatie een goede start had en volop mee kon doen in de moderne revolutie.

Zowel de slachtoffers als de daders van koloniale uitbuiting zijn al lang dood. Niemand voelt hun leed nog of heeft ouderschap in z'n DNA zitten. Maar van de grondslag van een moderne staat die toen gelegd is, zowel qua infrastructuur (wegen, spoorlijnen), instituties (onderwijs, rechtssysteem), als zelfs een gemeenschappelijke taal, profiteren de inwoners van die staat nu nog steeds. India is daar een voorbeeld van.

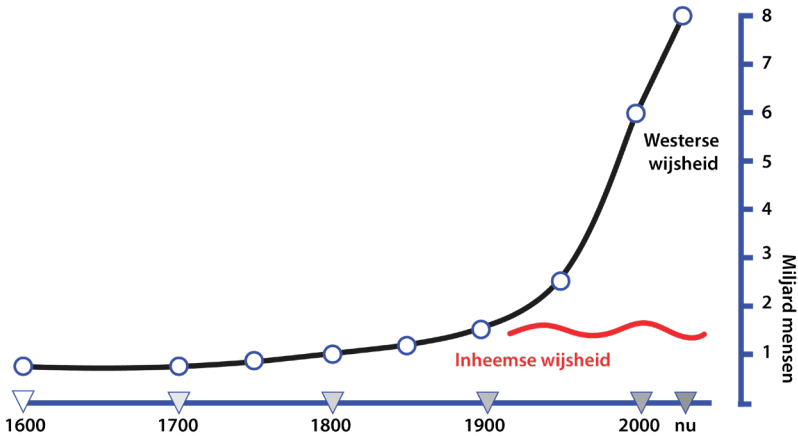
De kennis en de instituties van de westerse cultuur zijn moreel en in de praktijk beter, en permanenter, dan die van de generaties die dat met veel vallen en opstaan tot stand gebracht hebben.

Een goed voorbeeld is de slavernij: dit kwam sinds mensenheugenis in alle culturen voor, en ook het Westen heeft daar eeuwenlang aan meegedaan. Maar het was de westerse beschaving waarin een beweging opkwam om de slavernij uit te bannen, en het waren met name de Britten in de 19e eeuw die dit humanitaire principe omarmden, en daarna de volle macht van het Britse imperium inzetten om dit ook wereldwijd af te dwingen.

En met blijvend succes: hoewel illegale slavernij nog steeds voorkomt, verdedigt geen land ter wereld nog het principe, dat je een mens tot slaaf kunt maken. Het is zeer de vraag, of de wereld zonder de westerse inzet nu ook dit niveau van beschaving bereikt zou hebben.

Door de moderne revolutie begon de wereldbevolking twee eeuwen geleden onstuimig te groeien.

Die enorme bevolkingsgroei heeft duidelijk ook nadelen, en we mogen stellen dat de wereld zo langzamerhand aardig vol begint te raken. Maar zolang we aan een mensenleven enige waarde toekennen, is een mensheid van acht miljard beter dan een mensheid van twee miljard, zeker als die twee miljard mensen een eeuw geleden gemiddeld genomen ook nog eens een stuk armer, rechtelozer en hongeriger waren dan nu.

Bizar is dat een deel van de westerse milieubeweging impliciet ontkent dat mensenlevens waarde hebben. In discussies op social media kun je mensen die zich op de borst kloppen als voorvechters voor het klimaat of de natuur, over mensen horen praten als waren dit plaagdieren en ze fantaseren over de zegen die het voor Moeder Aarde zou zijn als de mens uitsterft.

Jane Goodall, de wereldberoemde antropologe en ethologe en kampioen van de milieubeweging, vindt dat er maar vijfhonderd miljoen mensen op aarde zouden moeten wonen [3], de omvang van de wereldbevolking rond 1500. Over hoe die reductie van meer dan 90 procent moet worden bewerkstelligd, zegt ze niets noch over hoe die gedecimeerde maatschappij er volgens haar uit zou zien. Waarschijnlijk heeft ze daar totaal niet over nagedacht.

Gevaarlijk wensdenken

De meer radicale natuurbeschermers en klimaatactivisten, zoals de actiegroep Extinction Rebellion (XR), blinken uit in gevaarlijk wensdenken, waarin de wereld op de een of andere, magische manier te ruggaat in de tijd en de moderne revolutie ongedaan gemaakt wordt.

XR focust zich nu op het geforceerd, binnen enkele jaren, afschaffen van alle fossiele brandstoffen. Dat zou een ramp veroorzaken waarvan men zich enige voorstelling kan maken door te denken aan wat de Rode Khmer in de jaren zeventig in Cambodja heeft aangericht, maar dan wereldwijd uitgerold.

Ook is er een brede lobby die terug wil naar 'biologisch'. Intensievere, geavanceerde landbouw zou 'de bodem uitputten' (biologisch en chemisch gezien onzin) en planetaire grenzen overschrijden. 'Biologisch' houdt dan in: geen kunstmest gebruiken, alleen volstrekt verouderde bestrijdingsmiddelen, en ook genetisch gemodificeerde gewassen (GMO's) zijn taboe.

Dat betekent dat de oogsten met tientallen procenten tot de helft teruglopen, en er anderhalf à twee keer zo veel landbouwgrond nodig is om deze wereldbevolking te voeden.[4] Waar vinden we een heel nieuw continent vol met vruchtbare landbouwgrond? Alleen in de droomwereld waar iedereen morgen veganist wordt, is dat in theorie niet nodig.

Alleen al de uitvinding van kunstmest door de Duitse chemici Haber en Bosch, in 1913, en de grootschalige toepassing ervan na de Eerste Wereldoorlog, houdt ongeveer de helft van de huidige wereldbevolking in leven.[5] Verdere ontwikkeling van landbouwgewassen, ook middels genetische modificatie en nog betere gewasbeschermingsmiddelen, zijn nodig om de voortgaande bevolkingsgroei deze eeuw te ondervangen.

De gemeenschappelijke deler van het bovenstaande is: afkeer van westerse wetenschap en techniek - die *mondiale* wetenschap en techniek geworden zijn, zeggen we er nogmaals bij. Maar niets wat in het Westen is uitgevonden kan deugen, volgens westerse zelfhaters.

Een bijzonder kwaadaardige variant van deze haat tegen van origine westerse technologie is de antivax-beweging. Die heeft een jammerlijke steun in de rug gekregen van de coronapandemie, toen de coronavaccins om ietwat begrijpelijker redenen een splijtzwam

werden in sommige westerse landen, waaronder Nederland. Daardoor dreigt nu uit het zicht te verdwijnen dat nog elk jaar miljoenen kinderlevens gered worden door vaccins. Vaccins zullen ook onontbeerlijk zijn om toekomstige pandemieën onder controle te krijgen.

De mensheid kan alleen nog maar vooruit...

Het streven naar puur 'biologische' landbouw, naar wonen in lokale gemeenschappen die floreren op inheemse wijsheid en 'natuurlijke' geneeskunde, is het verlangen naar het terugdraaien van de moderne revolutie. Een freudiaan zou dit duiden als regressie: terugverlangen naar een gelukzalige kindertijd van de mensheid die nooit bestaan heeft.

We zien her en der in het Westen nu groepjes mensen die zich met enige tamtam terugtrekken uit de moderne maatschappij in 'zelfvoorzienende' gemeenschappen. Dat gaat dan bijvoorbeeld om een oude boerderij die wordt omgebouwd tot woongroep, met zonnepanelen op het dak en een stuk landbouwgrond er omheen, met wat kippen en geiten erbij.

Die mensen verbeelden zich dat ze zelfvoorzienend zijn, maar als er iemand ernstig ziek wordt, komt er een ambulance met geavanceerde apparatuur en hoog opgeleide ambulanceverpleegkundigen voorrijden om die autonome burger naar een modern ziekenhuis te rijden, over wegen die door de moderne maatschappij aangelegd zijn. Het internet waar zulke mensen intensief gebruik van maken, komt ook niet uit hun biologische moestuin. De scholen waar ze hun kinderen heen sturen (althans, dat hopen we dan maar) worden door de moderne maatschappij in stand gehouden. Aan de laptops, mobiele telefoons en alle overige moderne spullen die ze bezitten is ook niets biologisch. In die zin parasiteren zulke gemeenschappen op de moderne maatschappij, zelfs als de bewoners geen uitkeringen of subsidie ontvangen.

Waar het op neerkomt: de mensheid als geheel kan niet terug, die kan alleen nog maar vooruit. De exponentiële bevolkingsgroei van de afgelopen twee eeuwen is onomkeerbaar. Die groei zal gaan afvlakken en later deze eeuw een piek bereiken, maar alleen de modernste technologie en landbouw, voortgezette mondialisering en moderne staatsinstellingen kunnen die bevolking van rond de tien

miljard mensen in leven houden, tenminste als je ze een minimum aan welvaart, vrijheid en gezondheid gunt. Pas daarna kan een geleidelijke afname van de wereldbevolking volgen met behoud van die verworvenheden.

Wie de moderne revolutie ongedaan wil maken, stuurt aan op rampen zoals de mensheid nog nooit heeft meegemaakt, met miljarden doden door hongersnood, pandemieën en oorlogen om land, water en andere hulpbronnen. Het absurde is, dat groeperingen die dit regressieve ideaal propageren, zichzelf wijs maken dat dit nodig is om klimaatverandering en biodiversiteitsverlies te stoppen. Daarmee zouden zulke gigarampen dan juist voorkomen worden.

In feite kan de klimaatverandering die nu aan de gang is noch het biodiversiteitsverlies in de tropen, zulke gigarampen helemaal niet veroorzaken. Het matigen van klimaatverandering en biodiversiteitsverlies is zeker waardevol, en dat mag wat kosten, maar niet als de prijs is dat de moderne maatschappij te gronde gericht wordt.

Vijftienduizend generaties Homo sapiens

Homo sapiens bestaat nu ongeveer driehonderdduizend jaar – zeg vijftienduizend generaties – maar vrijwel al die tijd waren we een zeldzame diersoort. Naar schatting hebben tot nu toe 108 miljard exemplaren van Homo sapiens op deze aarde rondgelopen. Daarvan zijn er nu acht miljard in leven, en die hebben persoonlijke herinneringen aan nog zo'n zeven miljard mensen, namelijk de generaties van hun ouders en grootouders. Laat dat even tot je doordringen: de drie generaties van de vijftienduizend, waaraan jij en ik herinneringen hebben, omvatten een zevende deel van alle mensen die ooit geleefd hebben.

De eerste 14.980 van de 15.000 generaties Homo sapiens sletten hun leven in een wereld waarin de mensheid als geheel sinds prehistorische tijden vrijwel niets was opgeschoten qua voedselzekerheid, gezondheid, rechten, vrijheid, veiligheid of toekomstperspectief. Dit illustreert wat een uniek avontuur de moderne revolutie is.

'Woke' wil juist de andere kant op

Niettemin heerst onder 'progressieve' westerlingen het Weg met ons!-sentiment dat we ons moeten schamen voor de westerse cul-

tuur waaraan de mensheid grotendeels deze moderne revolutie te danken heeft. Zij zien geen enorm gestegen welvaart voor de grote meerderheid van de wereldbevolking, maar uitgebuite minderheden. Zij vieren niet de spectaculaire successen van de moderne wetenschap, techniek en gezondheidszorg, maar spreken schande van de obscene rijkdom van techmiljardairs en de woekerwinsten van Big Pharma. Zij erkennen niet dat vrijhandel en economische liberalisatie in de tweede helft van de 20e eeuw miljarden mensen uit de armoede hebben verlost en hen daarbij veel meer vrijheid hebben gegeven om hun eigen lot te bepalen. In plaats daarvan geloven ze dat ons westerse, postkoloniale extractiekapitalisme de rest van de wereld plundert om onze welvaart in stand te houden.

Dit sentiment is wijdverspreid onder Nederlandse 'hoogopgeleiden': het is wat nette mensen hier behoren te geloven. De Verenigde Naties en NGO's als Oxfam Novib en Greenpeace zijn zeer actief in het propageren van deze ideologie, die er simpelweg op neerkomt dat alles wat er mis is in de wereld, de schuld is van het Westen; is het niet door wat het Westen momenteel doet of nalaat, dan is het wel door wat het Westen eeuwen geleden heeft gedaan of nagelaten. De slavernij en het kolonialisme zijn in de Weg met ons!-ideologie nog springlevend en voor vrijwel elke misstand in de wereld toepasselijk.

In de rest van dit boek zullen we degenen die dit ratjetoe aan meningen, onderbuikgevoelens en misconcepties over de westerse cultuurofrop nahouden, voor het gemak 'woke' noemen. Toegegeven, 'woke' is een vaag gedefinieerd begrip, dat sinds het in de vs ontstond als aanduiding voor zwart, antiracistisch activisme, een veel bredere betekenis gekregen heeft. Tegenwoordig omvat dit ook activisme tegen het kapitalistische economische systeem, dat per definitie racistisch en gewetenloos uitbuitend zou zijn, en tegen een groot deel van de moderne wetenschap en technologie, die de aarde zou uitputten en/of verwoesten. Wie nu woke is, omarmt bewust of onbewust de Weg met ons!-ideologie die in zijn uiterste consequentie de moderne revolutie ongedaan wil maken.

De woke-obsessies met racisme, wit privilege, kapitalisme en 'apartheidsstaat' Israël gaan bij verreweg de meeste woken hand in hand met een irrationale afkeer van gentech, bestrijdingsmiddelen,

kunstmest, kernenergie, hoogproductieve landbouw, vrijhandel en ondernemersschap. Meer in het algemeen: met alles wat de westerse cultuur zo uniek succesvol heeft gemaakt en in de hele wereld navolging heeft gevonden.

Aangezien we het verleden niet kunnen veranderen, draagt in het woke wereldbeeld elke westerling een schuld die nooit kan worden ingelost. Dit doet denken aan het dogma van de christelijke erfzonde. Daar ben je puur door je geboorte mee belast, en je kunt alleen voorkomen dat je naar de hel gaat, door je tot het enige ware geloof te bekeren en de voorschriften daarvan strikt te volgen. Het is vast geen toeval dat alleen onze (post)christelijke cultuur gebukt gaat onder schuldgevoel over al het leed in de wereld.

De Weg met ons!-ideologie moet ontmanteld worden

De Weg met ons!-ideologie komt de rest van de wereld goed uit. Allerlei regimes en internationale organisaties zetten dat westerse schuldgevoel om in klinkende munt en vrijbrieven voor wanbeleid en corruptie. Afrika ten zuiden van de Sahara heeft volgens een ruwe schatting sinds de Tweede Wereldoorlog 5 biljoen (5.000.000.000.000) euro ontwikkelingshulp van westerse landen ontvangen, [6] met als resultaat dat menig Afrikaans land er nu slechter aan toe is dan in de koloniale tijd (relatief, dus ten opzichte van het welvaartsniveau in de wereld als geheel).

Afrikaanse en Caribische leiders, en hun menagerie van westerse NGO's, houden altijd het excuus achter de hand dat dit de erfenis is van slavernij en kolonialisme. Landen die ook westerse koloniën zijn geweest maar wel een functionerende maatschappij hebben weten op te bouwen, zoals Zuid-Korea, India en Brazilië, hoor je daar niet over.

In de 21e eeuw is daar een vorm van morele chantage bijgekomen die het Westen nog eens biljoenen euro's gaat kosten: schuld aan klimaatverandering. Hoewel het Westen nu slechts een kwart van alle broeikasgassen uitstoot - een aandeel dat de komende decennia nog sterk zal verminderen - stromen herstelbetalingen voor de kosten van klimaatverandering maar één kant op: van het Westen (+ Japan) naar de rest van de wereld.

Op de VN-klimaatconferentie van enkele jaren geleden had het Westen zich al gecommitteerd om honderd miljard dollar per jaar in

een klimaatfonds te storten, en op de vn-klimaatconferentie van 2024 is dit opgehoogd naar driehonderd miljard dollar per jaar vanaf 2035.

Het is altijd de vraag wat in de praktijk van zulke toezeggingen terechtkomt, maar de claim ligt er, en die wordt in ieder geval door de EU met nederig gebogen hoofd geaccepteerd. De vs onder Trump zullen er niet aan mee doen, maar dat kan over vier jaar weer anders zijn. We kunnen niet in de hoofden van de Chinese en Indiase leiders kijken, maar het is best mogelijk dat die zich binnenskamers een breuk lachen om die rare westerlingen, die zich door de Verenigde Naties biljoenen dollars laten afpersen vanwege de klimaatverandering die vooral China en India de rest van deze eeuw gaan veroorzaken.

Dit gaat om gigantische bedragen, maar uiteindelijk is het nog maar geld. De ergste blanco cheque die het Westen aan de rest van de wereld afgeeft, betreft migratie. Internationale verdragen die westerse landen ondertekend hebben, en de ideologische agenda van de vn en de EU, maken asielmigratie letterlijk en figuurlijk grenzenloos: in principe kan iedere vluchteling uit de rest van de wereld waar dan ook in het Westen asiel aanvragen. Er zit ook geen grens aan het aantal: of zich nu een miljoen, tien miljoen of in de toekomst wellicht honderd miljoen asielzoekers melden, het Westen heeft maar te zorgen voor opvang en sociale voorzieningen voor al die mensen.

Samen met legale en illegale migratie om andere redenen, heeft het Westen sinds de Tweede Wereldoorlog al vele tientallen miljoenen niet-westerse migranten opgenomen. In menig westers land, waaronder Nederland, groeit de bevolking al decennia alleen nog maar door immigratie, terwijl de autochtone bevolking slinkt door een geboortecijfer dat ver onder het vervangingsniveau ligt. De vn spreekt in dit verband zonder enige gêne van *replacement migration*, maar als je dat vertaalt met 'omvolking' slaan in politiek en media alle stoppen door.

De Weg met ons!-mentaliteit stimuleert en rechtvaardigt de defaitistische houding van westerse regeringen ten opzichte van de *replacement migration* die in volle gang is. Niet alleen stellen ze dit voor als een onontkoombaar natuurverschijnsel, maar een groot deel van de heersende kaste vindt dit een gunstige ontwikkeling. Zo deelt het Westen immers zijn gestolen rijkdom met immigranten uit de voormalige wingewesten. Ook is het juist goed dat blanken een

steeds kleiner aandeel van de bevolking vormen, aangezien het blanke ras belast is met de erfzonden van racisme, slavernij, kolonialisme en kapitalisme. Zo ongezoeten wordt het weliswaar niet vaak geformeerd, maar daar komt het tussen de regels door wel vaak op neer.

Wat moet er voor deze Weg met ons!-ideologie in de plaats komen? Hoe kan een westerling zonder gêne trots zijn op de eigen cultuur en beschaving? Welk Nederland, als cultuur en waardengemeenschap, moet elke immigrant onvoorwaardelijk accepteren?

Blind nationalisme en ontkenning van onrecht in het verleden is helemaal niet nodig om de Weg met ons!-ideologie te ontmantelen. Een realistisch beeld van wat de westerse beschaving voor de mensheid van nu heeft opgeleverd, en nog steeds oplevert, geeft eigenlijk al het antwoord op bovenstaande vragen. Dit wordt in de volgende hoofdstukken nader uitgewerkt.